

Modet den 9. Marts 1922.

(For lukkede Døre.)

Fraværende: Vald. Pedersen.

1. (J. Nr. 7.5—1921). **Indstilling om Bortgivelse af 4 Fripladser i de eksamensberettigede Realskoler.**

Følgende Indstilling forelaa:

Ved **A x e l H a n s e n s** Skole:

Robert Sørensen, Chr. IX's Børnehjem.

Ved **F r u L a u r s e n s** Skole:

Christen Christensen, St. Blichersgade 24.

Kaj Jørgensen, Bülowsgade 58.

Gudrun Christensen, Montanagade 55.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 10¹⁷—1921). **Valg af 3 Suppleanter for Ejendomsskyldvurderingsmænd.**

Det nedsatte Udvalg indstiller at vælge følgende:
Suppleant for Murermester **S. P. Rasmussen**:

Murermester **K l o s t e r g a a r d - S ø r e n s e n**.

Suppleant for Tømrmester **Jacob Christensen**:

Tømrmester **K l o s t e r g a a r d**.

Suppleant for Tømrmester **H. L. Nielsen**:

Tømrmester **S k o r s t e n g a a r d**.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 689—1921). **Andragende fra Skolebestyrerinde Frk. N. Koch om kommunalt Tilskud til Fripladser.**

Skoleudvalgets Flertal kan ikke anbefale Andragendet.

Formanden erindrede om, at Frk. Koch havde faaet et betydeligt Tilskud af Byen, da hun fik sin Byggegrund, hvorfor der ikke var Anledning til at give hende yderligere Tilskud.

Mariane Thomsen fandt det uretfærdigt, at Frk. Kochs Skole ikke lige saa vel som de andre Realskoler kunde faa nogle kommunale Fripladser. Man havde lige bortgivet saadanne Fripladser til Elever, og det vilde ses, at der var ikke mindre end 24 Andragender om de 4 Pladser, og langt de fleste af Andragerne var udmærket anbefalet fra deres Skole. De mange Ansøgere viste, at der var god Brug for saadanne Fripladser, og Taleren vilde meget anbefale, at Andrageren fik tilstaaet i det mindste et Par Pladser.

A. S n e u m gjorde opmærksom paa, at de fleste Realskoler havde Præliminæreksamen, medens Frk. Koch havde Mellem- og Realeksamen ligesom de kommunale Skoler. Taleren vilde spørge Skoleudvalget, om der ikke var Mulighed for at faa saadanne flinke Elever ind i de kommunale Mellemskoler, selv om de var blevet noget ældre end sædvanligt; det var ikke ulovligt, og det behøvede heller ikke at paaføre Kommunen nogen Udgift, da der undertiden gik enkelte Elever ud af Mellemskolen, hvorved der kunde blive Plads til andre.

Formanden svarede, at det godt kunde lade sig gøre, men det var vist hidtil strandet paa Lærerpersonalets Modstand. De Elever, som saaledes gik over i private Skoler. blev ofte de dygtigste i deres Klasse.

Kunde ikke bevilges.

4. Andragender om **Æresoprejsning** fra:

a. (J. Nr. 26⁶—1921). Blikkensl. R. N. Jensen.

b. (J. Nr. 26⁸—1921). Maskinarb. Hans Larsen.

A. S n e u m oplyste, at Udvalget for saa vidt var enig om at anbefale Andragenderne, men Hr. Geertsen mente, at Andragerne skulde betale de idømte Sagførersalærer. Udvalget kunde derfor ønske at høre Byraadets Mening om, hvorledes man i Fremtiden burde stille sig til dette Spørgsmaal. Taleren syntes ikke, der var Grund for Byraadet til at hæfte sig ved dette Punkt, idet man blot skulde erklære sig over, hvorvidt de havde ført en hæderlig Vandel, siden Straffen var overgaaet dem. Skulde nogen røre ved denne Sag, var Ministeriet nærmest dertil. Taleren vilde derfor henstille at anbefale de to Andragender.

M a r i u s G e e r t s e n havde ikke faaet nogen Instruks om Udvalgets Myndighed og maatte derfor have Lov at tage Stilling til saadanne Spørgsmaal efter sin personlige Overbevisning. En Sagfører var ikke tjent med at skulle yde gratis Arbejde for saadanne, og hvis de virkelig ønskede Æresoprejsning, maatte de ogsaa føle det som en Æressag at betale deres Gæld.

F o r m a n d e n meddelte, at der ikke forelaa nogen Instruks for Udvalget; det maatte afgøres efter Udvalgets Skøn. Sagførerne havde faaet deres Honorar af det offentlige, saa de led intet Tab, og der var nu gaaet saa lang Tid, at det ikke var let at faa oplyst, hvor og til hvem disse Penge skulde betales, og Byraadet burde næppe optræde som Inkassator her. Det var tillige et stort og bekosteligt Arbejde at faa et saadant Andragende i Stand, saa Byraadet næppe for et saadant Beløbs Skyld burde lægge Hindringer i Vejen derfor.

M a r i u s G e e r t s e n fastholdt, at enten det var Sagførerne eller det offentlige, der skulde have Pengene, maatte den Mand, der søgte Æresoprejs-

ning føle det som sin Pligt at betale, hvad han skyldte. Taleren skulde gerne forelægge Spørgsmaalet for sin Gruppe, men kunde foreløbig ikke indtage noget andet Standpunkt i Sagen.

Anbefaledes.

5. (J. Nr. 15⁸⁵—1921): Andragende fra Maskinarbejder Martin Jessen Voss om **dansk lufdfødsret.**

Anbefaledes.

6. (J. Nr. 17²—1921): Andragende fra Tømrer K. C. Hansen om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Bevilgedes.
